

Bola vražda na Zámockej naozaj prvoplánovo o LGBT? A čo ak to treba ešte dopovedať?

- CZ24 News | 19. října 2022

SLOVENSKO: Po minulotýždňovej strelbe v Bratislave sa spustilo na Slovensku čosi, čo pripomína „slušné“ protesty spred takmer piatich rokov. Nedošlo tu však náhodou tak trochu k omylu? A pomôže vôbec táto iniciatíva dúhových aktivistov tým, v mene pomoci ktorým sa koná?

Na snímke policajti po strelbe na Zámockej ulici v Bratislave 12. októbra 2022

Vlna emócií, ktorú minulý týždeň spustil vrah s pištoľou zastrelením dvoch mladých ľudí, a ktorú mainstreamové médiá výdatne podporujú, sa ešte neutišila, ba naopak, zdá sa, že môže mať aj politické, a nie je vylúčené, že dokonca aj legislatívne následky.

„Zabili ste kus mňa a kus nás všetkých. Vy všetci ste vrahovia,” povedal na spomienkovom pochode za odsúdenie nenávisti voči LGBTI komunite Joey, bývalý partner zastreleného Matúša. V emocionálne extrémne vypätej atmosfére odznali aj mnohé ďalšie podobné slová.

Jedným z nich bolo slovo nenávisť. Je to najčastejšie vysvetlenie: vrah zabil tých dvoch mladých ľudí z nenávisti. Konkrétne z nenávisti k LGBT komunite (a treba s tým niečo robiť). Výsledkom takýchto úvah potom je dojem, akoby ten zločin bol vlastne o LGBT komunite, o nenávisťných podmienkach, v akých musia homosexuáli na Slovensku žiť. Takto to však nie je a bolo by dobré uviesť to na pravú mieru.

Nenávisť. Najnebezpečnejšia ľudská emócia. Čo to vlastne je? Každý z nás niečo nenávidí: lenivcov, komáre, faloš, podvod, krivdu, Covid-19 či mnoho iných vecí. Keď sa na nenávisť pozrieme zblízka, zistíme, že týmto slovom označujeme niekoľko trochu odlišných vecí. Jednak je to živočíšna, ťažko ovládnuteľná emócia, ktorú z času na čas pocíti každý z nás, a ktorá nám bola daná evolúciou, aby nám v určitých situáciách pomáhala zmobilizovať sily a zachrániť život alebo životný záujem sebe či blízkym.

A potom je tu to, čo sa oficiálne tiež označuje slovom nenávisť, ale je to už čosi trochu odlišné: už nie celkom emócia, ale skôr rozumovo zdôvodnený postoj. „Rozumovo zdôvodnený“, to ešte vôbec neznamena, že je správny či zmysluplný – je to jednoducho len súčasť svetonázoru či politického názoru, ktorý daný jedinec má.

Svetonázor, ktorý máme, v nás vytvára aj nepriateľské postoje voči skupinám ľudí, ktorých považujeme za zlých. Väčšina z nás má negatívny postoj napríklad k Al Káide, aj napriek tomu, že nikoho z islamských teroristov osobne nepoznáme. Na základe nejakých informácií však je súčasťou nášho svetonázoru, že sú zlí a chcú nás potenciálne ohroziť – a preto radi zaplatíme nášmu štátu, aby z našich daní kúpil smrtiace zbrane a zorganizoval nejakú vojenskú operáciu, aby nás pred týmito ľuďmi ochránil – áno, aj ich fyzickou likvidáciou. Koniec-koncov, aj v našom mene práve teraz prebieha vojna, ktorej sa síce náš štát oficiálne nezúčastňuje, ale pritom sú to aj naše dane, ktoré premenené na zbrane zabíjajú mládenčov v uniformách a spolu s nimi aj civilné obeť. Všimnite si, to všetko sa deje v chladnej, racionálnej rovine, často takmer úplne bez emócií.

Mladý vrah zo Zámockej ulice bol vraj veľmi inteligentný. Podľa vyjadrení orgánov, ktoré vyšetrojú jeho skutok, napísal dlhý elaborát, akýsi manifest, v ktorom mal údajne na vysokej intelektuálnej a jazykovej úrovni zdôvodňovať svoj boj a vysvetľovať, prečo podľa neho treba bojovať proti určitým silám a zabíjať určité skupiny ľudí.

A tu sa dostávame k pointe. V tomto jeho príšernom osobnom džiháde mal byť prvou obeťou premiér Eduard Heger (prečo práve takáto nevýrazná vedľajšia postavička politickej scény? Cynik by možno poznamenal, že už podľa toho vidno, že ten chlapec to naozaj nemal v hlave v poriadku...) a za ním rôzni ďalší jednotlivci a skupiny reprezentujúce progresívny nový svetový poriadok. „Zoznam nepriateľov mladého Krajčíka je neuveriteľne dlhý a ľudia z homosexuálnej komunity mali večer jednoducho len tú nekonečnú smolu, že boli zo všetkých dostupných najľahšie zraniteľným terčom,“ hovorí aj bezpečnostný expert Radovan Bránik.

Manifest vraha zo Zámockej ulice z pochopiteľných dôvodov nebol zverejnený, a tak môžeme iba hádať, či mu vadili homosexuáli ako takí, alebo iba ich ideologická nadstavba, tzv. „politické LGBT“, jeho reprezentanti nazývaní aj homoloby, a aktívni prívrženci tohto politického hnutia. Vzhľadom na intelekt a vzdelanie páchatela je však dosť dobre možné, že išlo o ten druhý prípad, čo by však opäť znamenalo, že by sme mali celú vec vidieť v trochu inom svetle: že skôr než o nenávisť voči homosexualite vrahovi išlo o boj proti progresívnym, liberálnym, globalistickým ideologickým prúdom, kde politické LGBT je iba jednou z menej podstatných súčastí.

Je dôležité to rozlišovať práve preto, že sa teraz na slovenskú spoločnosť a na niektoré politické sily zdvihla vlna obvinení z plošnej nenávisti voči homosexuálom. Bolo by však správne vidieť veci také, aké naozaj sú.

A v neposlednom rade aj kvôli homosexuálom samotným. Nielen preto, že mnohí z nich sa s politickým LGBT vôbec nestotožňujú, ale tiež preto, že čím väčší krik predstavitelia tohto hnutia robia, tým väčšiu nevoľu to u mnohých občanov vyvoláva. Výsledok tak môže byť presne opačný ako to, čo možno dúhovní aktivisti zamýšľajú: namiesto toho, aby väčšinové obyvateľstvo zlepšilo svoj vzťah k spôsobu života tejto menšiny, môže byť čoraz viac tých, ktorí budú voči nim naladení

negatívne.

AUTOR: Ivan Lehotský